

שמאי פרק ראשון נדה

٤٢

עין משפט
גר מצוה

צא א מ"י פ"ח מהל' איסורי
צ"ח הלכה ה סמג לאוין
ק"ח טו"ש ע"ד סימן קפט
סעיף ז:

צב ב' מ"י שם וע"ש זהשגות
ובמ"מ טוש"ע שם סעיף
יח'.

צנצנ'ס ג' ד' מיי' שס"ע"ט צמ"מ
טוש"ע שס"ט ע"ף ז':
צד"ה מיי' פ"ד מהל'
מטמאי משכב ומושב

ה' ו סמג לאוין קיא:
צח ו מ"י שם הלכה ז ופ"ד
מה' איסורי ביאה ה'
זו וע"ש סמג שם טוש"ע
ד"ר ס' קפד סעיף א וסימן
קפו סעיף א:

צו ז מ"י פ"ד מהלכות
משכב ומושב הל' ז
טוש"ע י"ד סימן קצו סעיף
:ד

צו ח ט מ"י שם ה' ו:
צח י ב מ"י פ"ח מהל'
חיקורי ביאה ה' ט
ע"ש צמ"מ סמוג שם טור
י"ד ס' קפט:

צמח ל מיי" שס פ"ו הלכה א:

מִזְמַר רֵשִׁי

[illegible]

תוס' הרא"ע

משום הכי קא רייך אלץ
לקסיצות. פרש"י לקסיצות
לחודוויי וקשה לפרשו
א"כ מאי פירך בתר ימים
לחודוויי פשיטא לישני אל
דאגא
לקסיצות לחודוויי
בקבעה וסת כדוהו ס"ד
משקרא. וע"כ כיון דלא קאי
דאזי פקע מיקרא אלא
לקסיצות הוה ליה לשנוי
בתר דפריך ליה מברייא
ל"א לקסיצות ולוימס הלכך
ז"ל ה לקסיצות לקסיצות
היינו לקסיצות עם הימים
אבל לקסיצות לחודוויי
פשיטא ליה דלא בקע מדי
הנה אמיס לחודוויי
שאר דיה שעתה
צריכה להיות בדרקת. וקשה

[illegible]

אֵלֶּה אֲפִיפִיּוֹת וְהַתְּנִיאוֹ. פֶּרֶשׁ"י לְקִפְּיוֹת לַחֲדוּדֵיהֶוּ וְקִשָּׁה דֹלָא
 כֵּן לִישׁוֹ בְּסֻמּוֹךְ לֹא קִצְעָה וְסֵם לִימִים אֵלֶּה לְקִפְּיוֹת לַחֲדוּדֵיהֶוּ
 וְיִלְמָה חֹזֶר מִסְבְּרוֹ וּבְסֻמּוֹךְ נִמִּי דְּפִרְיָךְ לִימִים פְּשִׁטָּה לִישׁוֹ דֹּלָא
 קִצְעָה וְסֵם לְקִפְּיוֹת לַחֲדוּדֵיהֶוּ כְּדֻקָּס"ד מַעֲיָקְרָא וְנִרְאָה לְפֶרֶשׁ אֵלֶּה
 לְקִפְּיוֹת אִף לְקִפְּיוֹת דִּהֵייוֹ לִימִים
 עַם קִפְּיוֹת אֵלֶּה פִּשְׁטָּה לְקִפְּיוֹת לַחֲדוּדֵיהֶוּ
 פְּשִׁטָּה לִישׁוֹ"ס דֹּלָא קִצְעָה:

קפצה וראתה: (י) ג' זימני גרס'
כדלמריין [בהבדל על
יבמתן] (יבמות דף סד): בדומות סתם
לן תנא כרשב"ג לקמן פרק האשה
(דף סג). דמן זני האשה קובעת וסמ
עד שמקצוני ג' פעמים:

ממעין סתום. פירש רש"י כגון דחזאי ריש ירחא וריש

ירחא וכו' צירחא וריש ירחא ומעין פמוח כגון שהראיות הראשונות של וסת היו צמוך ימי נדה" (או כ"ה צירחא וריש ירחא) או ריש ירחא וק'.

רַב אֲשִׁי כַגּוֹן דַּקְפִּיץ

וְלֹאֵךְ בַּשַּׁבָּת וְחֹזְאִי
וְלֹאֵךְ בַּשַּׁבָּת וְחֹזְאִי

מֵאֵי אֵיגְלָאֵי מִלְתָּא
יֵיחַ וְלֹא הִפְיִצָהּ הִמְ"ל

זה' בירחא ברביעית קשה אליהו
מתנימין לרבי יוחנן וי"ל דליהו יפרש

מֵעֵין פֶּתוּחַ דְּחוּזִי שְׁלֵשָׁה וְיָמֵי רִישׁ
יֶרֶחַ וְחֹמֶשׁ בִּירְחָא וְלִמְאִי (1) דְּפִרִישׁ

י"א ר"א אשי דקפיץ

מעין סתום ירש מתני' מעין פתוח
כפירוש אחר דרש"י דפירש שראתה ה'

ב' ג' ד' רלופים בג' חדשים ראשונים:
חלל

רביה להיות בודקת חוץ מן הנדה והיושבת על דם
חוץ מיושבת על דם טוהר ובתולה שדמיה טהורים
בודקת שחרית ובין השמשות ^הובשעה שהיא עוברת
ת עליהן כהנות ^הבשעה שהן אוכלות בתרומה ^הרבי
עברתן מלאכול בתרומה: ^הגמ' חוץ מן הנדה דבתוך
^הה הניחא לרבי שמעון בן לקיש דאמר אשה קובעת
גיה ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה שפיר
ד' אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה תבדוק
אמר לך רבי יוחנן כִּי אמינא אנא היכא דחזיתיה
גיה ממעין פתוח לא אמרי: והיושבת על דם טוהר:
על דם טוהר הניחא לרב דאמר ^הממעין אחד הוא
ה טהרתו שפיר אלא ללוי דאמר שני מעינות הם
לא פסק ההוא מעין טמא אמר לך לוי האי מני
בית

וְחִדּוּשׁ וּמִטְרָפִין תִּרְחִיז רְאוּת דִּימִי וְיִצְחָה לֶחֶךְ רְאִייה לְקִבְעוּת וּסְתָ:
 רְחֵמֶה חֲמִישִׁי חֲדוּשׁ דִּהְיִינוּ בִּימֵי נְדוּת וְחִזְרָה וְרֵחֵמֶה עוֹד פְּעֻמִּים
 עֲלֻלָה לְרֵאוּת בִּימֵי נְדוּתָה: **שְׁפִיר**. קִמְנִי בְּמַתְנִיתִין לֵדָא צִיּוּא דְּדִיקָה
 פְּעֻמִּים לְיוֹם אַחֵר שְׁאִינָה לְמוֹדָה עַד עֲבָשׂוּ הֵא אֲמַרְתָּ לֵדָא קִבְעָה:
 (ק' ל:): כְּגוֹן דְּחֻזִּי רִישׁ יִרְחָא וְרִישׁ יִרְחָא וְעֲשָׂרִים וְחֻמְשָׁה וְרִישׁ יִרְחָא
 יִרְחָא דְּמִפְרַשׁ הֵמָּה דְּלֹאֵר וּסְתָה דְּרִישׁ יִרְחָא קִבְעָה וְהֵא דְּלֹאֵקִידִים
 וּסְתָה חֻזְקוֹן מִמֶּנִּין סָתוּם וּגִם רְאִייה אַחֲרוֹנָה חֲשַׁבְתִּין לֵדָא כְּמִנִּין
 מִזֵּמַן כְּגוֹן שְׁרָאוֹתִי הִרְאֵשׁוּתָם שֶׁל וְסָת (ט' יוֹה) בְּחֹךְ יִמִּי נִדְהִי
 יִמִּין קִמְנִי חוּץ מִן הַגְּדֵלָה הַלֵּכֶךְ לֵדָא צִיּוּא דְּדִיקָה בִּימֵי נְדוּת שְׁחִירִי
 יִמִּין סָתוּם שְׁרָמָה הַיּוֹם וּפְסָקָה וְחִזְרָה וְרֵחֵמֶה דְּרִבְעִי אִו חֲמִישִׁי
 וְרֵחֵמֶה פֶּעַם שֵׁנִי ד' חֲדוּשׁ וּכֵן שְׁלִישִׁית לֹא מִהֵנִיא רְאִייה דְּרִבְעִי
 ד' צִיּוּא: **מִקְשָׁה לִישָׁב**. כְּשֶׁכְּלִין יִמִּי לִידָה כְּגוֹן בְּצִיבִי לֹכֵר אִו
 נִינְיָהּ לִכְר דְּלֹאֵר. בְּפֶרֶק נְבוֹת כּוּמִים (לָקֵחַ ד' ל:): **מַעֲיָן אַחֵר הוּא**.
הַסְתֹּרָה עֲמֵאָתָה. תֹּךְ שְׂבָעָה לֹכֵר ו' ז' לְנִקְבָה: **וּסְתוּרָה טַהֲרָה**. כֹּל
 לֹא פְסָקָה טַמְאָה הַיּוֹם וְטַהֲרָה לְמַחֵר: **אַלֵּא לְלוּי דְּלֹאֵר שְׁנֵי מַעֲיָנוֹת**
 ו' ז' לְנִקְבָה נִסְתָּה הַטַּמָּא וּפְתַחַה הַטַּהוֹר וְאֻקְיָמְנָה הֵמָּה דְּשׁוּפַעַת
 ה' עַד שֶׁתִּפְסֹק דֵּהֵא לֹא נִסְתָּה הַטַּמָּא תִּבְדּוֹק בְּצִיבִי דִּלְמָא וכו':

צ"ש

שופעות. לאו דוקא: קפלה. הוי אונס: קפלה ורחסה. ג' פעמים
קעבעה לה וסת כדמפרש ואזיל: אינא לימים. כגון קפלה באחד
ששבת ורחמה וקפלה באחד שבת ורחמה וכן שלשית קעבה לה וסת
באחד שבת וכל זמן שתמרה עוד באחד שבת ואפילו בלא קפלה
דיה שטתה ואם היינו אחד אחד ולא

שופעות דם ובאות ד
כל ימי מניקותן דברי
ורבי שמעון אומרים ל
בראיה ראשונה אבל
לעת ומפקידה לפקידה
וכו': א"ר הונא קפצה
קפצה וראתה קבעה
לימים הא כל יומא ד
לקפיצות והתניא "א
אונס אפילו כמה פעם
לאו לא קבעה וסת כ
לימים לחודייהו ולק
קבעה לה וסת ליי
לחודייהו פשיטא אמ
בחד בשבת וחזאי וק
[ובשבת קפצה ולא ה
בלא קפיצה מהו ד
למפרע דיומא הוא ד
דקפיצה נמי דאתמול
משום דאכתי לא מ
אחרינא א"ר הונא
וראתה קפצה וראתה

ולא לקפיצות היכי דס
בחד בשבת וחזאי וק
[א] ⁶ (ובשבת קפצה ו
⁷ (אחרינא) חזאי בלא
מילתא דיומא הוא דר
שאמרו דיה שעתה
טוהר 'ומשמשת בעד
'ופעמים צריכה להיו
לשמש את ביתה ית
יהודה אומר אף בשע
ימי נדתה לא בעי בד
לה וסת בתוך ימי זינ
אלא לרבי יוחנן דא
דילמא קבעה לה וס
ממעין סתום אבל חז
קס"ד מבקשת לישב

ותורה ומצוות וזאת
התורה שממנו והת
תבדוק דילמא אכת

וראחא בטי' לחודש ולא ראתה בראש חודש שלפני שקבעה לה וסת נ' וראחא אשה קובעת לה וסת בימי נדסה. כגון ראתה בראש חודש וחזרה לחמישי בחודש לא קבעה וסת שאין ראית ימי נדה ראיה לקבוע שה' דלא לטמאיה טמאה היא ואי לקבוע וסת ולידע אם תשנה וסת שלש ממעין פסוק. כדמפרש אליבא דר' יוחנן בשילהי פ' צנות כותים (נחמן דהוה ראיה בתרייתא בימי נדוהא דאפילו הכי הוה קציעות וסת במ' ויחזאי דמים יתרי איתספוי בה דהא ודאי קבועה משום דתחילתא סתם בדמרה לא דלקדים וחזאי תוספת דמים הוה אלז ממעין (דלא מיירי תחלתא נדה דהא לא מפליג בה מידי אלז ממעין) (דלא ננפתח מעינה ואפילו היא רואה לא תקבע וסת. ליטנא אחרינא מ' וסתא דנדות קמא למקבע ומתניתין צמעיין פתוח (ו' וראשון (לנקה לא בעיא בדיקה דהא אפילו אינה רואה היא טמאה דמים הבה בתוך ו' של לידה ודס דלא לאחר שקבעה ממעין אחד הוה יומא. וסתא: שפיר. קמא מתניתין דלא בדיקה דהא אין פסקא ו' נפתח הטמא כל ימי הלידה וקסמס הטמא ולסוף שבעה לזכר ממתוך שבעה לאחר שבעה ק"ל ללוי דאפילו בשמיני לעולם היא טמא

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ויבטלה
שמה"ש וכו' אחר ענינו
עליו ללבוש ארבעה
שפירש"ה בגמ' לא דוקא
לא על מזה לא אחר ענינו
לאחריו אלא משום אלה
הענינים וכו' וכן עמ"ס
טעמים וכו' (ז) חז"ל
ממנו וכו' לא שם וכו'
ענין וכו' וכו' (ח) חז"ל
לאחריו וכו' וכו' וכו' וכו'
לאחריו וכו' וכו' וכו' וכו'
לאחריו וכו' וכו' וכו' וכו'
לאחריו וכו' וכו' וכו' וכו'
לאחריו וכו' וכו' וכו' וכו'
לאחריו וכו' וכו' וכו' וכו'

גליון הש"ס

תוס' ד"ה קפצה וראתה ג'
זימני גרסינן וכו'. ע"ל לט
ע"כ מוספות ד"ה אלמא:

היה זה הור"א

[N] גמ' ובשבת קפלה ולא חזאי. נ"צ ל"ג לה וכן הוא בכל הפוסקים ואף הרמב"ם שמפרש דפליג אלישנא קמא מפרש דמיירי ק' ועין במגיד משנה: